

— „Boiă askală, dîbîngile Akîllă, pespînse iă; dap, fiindă-kă estă aici, pochiă oare să ieă voia și căre o grație?

— „Te îndemnă, zisă Akîllă; dorință să mă facă trei întrebări despre celule ce să îl împăla în orășelă lăstă Priamă... Vorbește, își voi păsi.

— „Ei bine, dopescă să fie de la tine însă și daca îmmormântarea ta să fie sărată astă-fără прекумă zică poezi; daca îl trădă devără și fostă moiată în Stîne, și daca Polissene a fostă înjigniată pentru amoralitate.

— „Mădăi să spui despre îmmormântarea mea în mătăse fără, rezpînse Akîllă; dap e ată cheea ce își spăiă ținut, și cheea ce vei păstra spune și tu. Mormântul mă e dulce, pentru că 'l împărătescă că amikulă meă Patroklos; o singură șpră — o șpră de așa — coprinde cheia noastră amândoi, amestecate împreună ca cămădui amădui să fie singură și așeala să trăiască. Căci despre cheea ce se zice că suntă drepă și că, prin șrămare, nișă o răstă nu se atinge de mine, прекumă și despre îmmormântarea mea în Stîne, aceasta e o fablă a poeziilor; și e ată devără. Tu sănă că mătăsă-mea Tetida se însorise fără voia ei că rețele Pelech, pe care învățătorulă meă, cintătorulă Kiron, îmlă învățasse să tragă din arcă și să dea că lăpușea, și îmlă păsăsesse pe calul cămădui să se ștejneze pe mătăsă-mea; asa dap, Tetida, care era zeiță, vrindă să păstreze din copilărie să nu mai se acreia capă era să se nască nemăritopă, mătăsă pe care să se ștejneze copilă aici și d'înții, ciapă în zioa nașterii loră, într-o căldare că apă se răbintează și dăspră șinei betre mapă: totuși se dăsăpă. În zioa căndă